

Motion till riksdagen 2021/22:1890

av Åsa Coenraads (M)

Vargpopulationen i Västmanland

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att minska vargpopulationen i Västmanland och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Myndighetsansvaret för våra rovdjur ligger hos Naturvårdsverket, förvaltningen är delegerad till länsstyrelserna. Länsstyrelsen har inrättade viltförvaltningsdelegationer bestående av representanter från samhället och politiken där lokala förvaltningsbeslut om både rovdjursstammar och klövvilt skall tas. Syftet är att få en lokal förankring av främst rovdjursfrågorna av människor som berörs av rovdjurens framfart.

Viltförvaltningen har inte fungerat med facit i handen och viltstammen av varg växer och problemen följer med vargens framfart. Diskussionen om vargens vara och icke vara har även den infekterat den politiska debatten och hanteringen av det politiska beslutet från 2013 om 170–270 vargar i Sverige. Frågan om hur många vargar det idag finns och hur man ska räkna dem lever fortfarande i alla landets viltförvaltningsdelegationer. Idag finns även bekräftad varg i södra Sverige där situationen är ny för delegationerna att hantera.

När nivåerna för licensjakt på varg ska bestämmas i de respektive länen varje år baseras dessa på en gynnsam bevarandestatus av varg i hela Sverige. Problemet är att vargens huvudsakliga population är koncentrerad till ett fåtal län i Mellansverige. Västmanland och kringliggande län får bära nästan hela Sveriges vargtryck och konsekvenserna av minskade betesdjur och rädsla hos invånarna blir därefter. Dödade betesdjur, dödade jakthundar och minskad avkastning på viltstammen är ett faktum.

Syftet med det stora rovdjursbeslutet som togs 2013 om ett minskat rovdjurstryck och en vargstam på 170–270 individer, var att öka acceptansen för vargen och sprida vargstammen över hela Sverige.

Rovdjurspolitikens målsättning är att de svenska rovdjuren ska kunna uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus enligt art- och habitatdirektivet, samtidigt som

tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn tas. Detta är särskilt viktigt där vargkoncentrationen är som störst, som i Västmanland.

Vargstammen behöver minskas till riksdagens nedre mål 170 stycken under en tid, för att minska koncentrationen där den är som högst men också för att bygga upp acceptansen för den förda rovdjursförvaltningen. Missnöjet är nu stort och risken för en ökad illegal vargjakt är överhängande. Illegal jakt är aldrig acceptabelt men när människor känner stark misstro mot staten och dess förvaltning är det stor risk att det medlet används. Den framtida förvaltningen behöver bättre harmoniseras med de människor som skall leva och verka i Västmanlands vargområden.

Åsa Coenraads (M)